

Sygn. akt I Co 45/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Ilków

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2013 r. w Strzelcach Opolskich

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: **A. S.**

przeciwko dłużnikom: **B. M. i H. M.**

o nadanie klauzuli wykonalności

postanawia:

oddalić wniosek

UZASADNIENIE

Wierzyciel A. S. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 kpc przed notariuszem J. T. w Kancelarii Notarialnej w G. za nr Rep. A nr 853/2012 z dnia 02 marca 2012 r. przeciwko dłużnikom B. M. i H. M., z ograniczeniem ich odpowiedzialności w postępowaniu egzekucyjnym do kwoty 610.000 zł.

W przedmiotowej sprawie rozpoznając wniosek Sąd uznał, iż nie zasługuje on na uwzględnienie z dwóch powodów.

Notarialny tytuł egzekucyjny stanowi tytuł egzekucyjny, co do którego sąd klauzulowy podejmuje szersze czynności kontrolne w postępowaniu klauzulowym niż w przypadku rozpoznawania wniosków dotyczących tytułów egzekucyjnych pochodzących od sądu. Kognicja sądu w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności sprowadza się do ustalenia, czy dokument w postaci notarialnego tytułu egzekucyjnego odpowiada warunkom formalnym tytułu egzekucyjnego bądź czy zachodzą okoliczności formalne pozwalające na dokonanie w klauzuli wzmianek, o których mowa w art. 788-789² i 791-793 k.p.c., lub innych wynikających z treści dobrowolnego poddania się egzekucji. Sąd w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności nie powinien więc ograniczyć się tylko do zbadania czysto formalnej strony tytułu egzekucyjnego, lecz powinien zbadać, czy postanowienia tego tytułu nadają się do egzekucji. Obowiązkiem sądu jest rozważenie, czy dobrowolne poddanie się egzekucji nie pozostaje w sprzeczności z innymi postanowieniami aktu, które ograniczałyby to dobrowolne poddanie się egzekucji bądź uzależniały je od wzajemnych świadczeń wierzyciela (tak m. in. w orzeczeniu SN z dnia 26 lutego 1960 r., III CR 922/59).

Przede wszystkim art. 777 § 1 pkt 5 kpc stanowi, że tytułem egzekucyjnym jest m. in. akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej do wysokości w akcie wprost określonej albo oznaczonej za pomocą klauzuli waloryzacyjnej, gdy w akcie wskazano zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie obowiązku, jak również termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności.

Biorąc pod uwagę ww. przepis stwierdzić należy, iż nie zostały spełnione wszystkie wymagane przesłanki do nadania przedmiotowemu aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności. W/w przepis uzależnia nadanie klauzuli wykonalności od ziszczenia się warunków wprost z tego aktu wynikających, które mogłyby upoważnić wierzyciela do prowadzenia przeciwko dłużnikom egzekucji. Owe szczegółowe warunki zostały zawarte w treści aktu notarialnego. Mianowicie zgodnie z jego § 8 m. in.: wierzyciel będzie upoważniony do prowadzenia egzekucji, na podstawie tego aktu o całość lub część roszczenia w przypadku niedotrzymania przez dłużników któregośkolwiek z terminów zapłaty wynikających z umowy pożyczki. Treść tego przepisu należy interpretować łącznie z przepisami wskazującymi termin spłaty zadłużenia tj. § 2 – regulujący do kiedy ma być spłacona cała kwota pożyczki (05 marca 2013 r.), § 3 ust. 2 – regulujący terminy spłat kwoty odsetek (12 miesięcznych rat płatne do ostatniego dnia każdego miesiąca począwszy od marca 2012 r. do lutego 2013 r.), § 4 – regulujący termin spłaty kwoty prowizji od udzielonej pożyczki (12 miesięcznych rat płatne do ostatniego dnia każdego miesiąca począwszy od marca 2012 r. do lutego 2013 r.), a przede wszystkim z przepisem z § 6, który stanowi m. in., że w przypadku braku spłaty którejkolwiek raty odsetkowej lub raty prowizji w terminach wyżej określonych pożyczkodawca może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym, co powoduje natychmiastową wymagalność wszystkich ww. kwot, które podlegają zapłacie w terminie 30 dni od dnia jej wypowiedzenia.

Tym samym strony przedmiotowego aktu notarialnego uzależniły nadanie klauzuli wykonalności m. in. od braku spłaty zadłużenia w terminie wskazanym w wypowiedzeniu umowy. Dopiero po bezskutecznym upływie w/w terminu wierzyciel byłby upoważniony do wystąpienia ze stosownym wnioskiem dołączając do niego ww. wypowiedzenie z potwierdzeniem przesłania go do dłużników, a także z potwierdzeniem ich odbioru.

W przedmiotowej sprawie wierzyciel dołączył do wniosku wypowiedzenie umowy z datą jego wystawienia 30 listopada 2012 r. kierowane do dłużników wspólnie, bez doręczenia potwierdzenia jego nadania listem poleconym. Dołączył także zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki nadanej w dniu 30 listopada 2012 r. o nr (00) (...), bez wskazanego dokładnego adresu przeznaczenia, podpisaną w dniu 03 grudnia 2012 r. przez A. M. (dopisano pod podpisem „matka”).

Zawarte w § 8 przedmiotowego aktu notarialnego oświadczenia dłużników spełniają co prawda przesłanki skutecznego poddania się egzekucji, jednocześnie wobec nie spełnienia się warunku z § 6 przedmiotowego aktu notarialnego Sąd nie mógł uwzględnić wniosku, bowiem istnieje uzasadniona wątpliwość co do tego, czy umowa została skutecznie wypowiedziana, z upływem którego dnia to nastąpiło, od czego przecież uzależniony jest termin wymagalności spłaty zadłużenia opisany w § 6 aktu notarialnego.

Po drugie art. 786 § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli wykonanie tytułu egzekucyjnego jest uzależnione od zdarzenia, które udowodnić powinien wierzyciel, sąd nada klauzulę wykonalności po dostarczeniu dowodu tego zdarzenia w formie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym; nie dotyczy to wypadku, gdy wykonanie jest uzależnione od równoczesnego świadczenia wzajemnego, chyba że świadczenie dłużnika polega na oświadczeniu woli.

Do zdarzeń, od których uzależnione jest wykonanie tytułu egzekucyjnego, należy zaliczyć zastrzeżone i określone w treści aktu notarialnego, w którym dłużnik poddał się egzekucji, klauzule wskazujące okoliczności, których zaistnienie będzie uprawniać wierzyciela do skorzystania z tego tytułu w celu prowadzenia egzekucji. Wierzyciel może udowodnić zdarzenia, od których uzależnione jest wykonanie tytułu egzekucyjnego, tylko za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym (art. 244 i 245 k.p.c.), co oznacza, że nie można zdarzeń tych wykazać za pomocą innych środków dowodowych, np. zeznań świadków czy przesłuchania stron.

Akt notarialny może określać zdarzenia, których zaistnienie uzależnia prowadzenie egzekucji na podstawie takiego aktu. Wówczas wykonanie tytułu egzekucyjnego jest uzależnione od zaistnienia tego zdarzenia, co powinien udowodnić wierzyciel, i dopiero po udowodnieniu tego zdarzenia sąd nada klauzulę wykonalności. Wierzyciel powinien dostarczyć dowód zaistnienia zdarzenia w formie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym (art. 786 k.p.c.). Jeżeli warunkiem tym jest spełnienie przez dłużnika świadczenia w

oznaczonym terminie, art. 786 k.p.c. nie ma zastosowania, więc wierzyciel nie musi udowodnić tego faktu za pomocą dokumentu wskazanego w art. 786 k.p.c.

Odnosząc powyższe rozważania na realia przedmiotowej sprawy, pomijając w tym miejsce kwestię związaną z ustaleniem, czy umowa została wypowiedziana skutecznie, czy też nie, stwierdzić należy, że wniosek nie może być uwzględniony także z powodu nie dołączenia do wniosku dokumentu w formie wskazanej wprost w ww. przepisie, tj. dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. W akcie notarialnym co prawda wprost wskazano, że dłużnicy byli zobowiązani do spełnienia świadczenia w oznaczonym terminie, jednakże wniosek o nadanie klauzuli wykonalności nie jest oparty na jego upływie, lecz na zdarzeniu w postaci wypowiedzenia umowy, z którym z kolei związana jest wymagalność roszczenia. Skoro jest to uzależnione od tego zdarzenia wierzyciel powinien go wykazać dokumentem sporządzonym w jednej z ww. form. Skoro wierzyciel tego nie udowodnił wniosek nie mógł zostać uwzględniony także z tej przyczyny.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c., art. 781 § 2 k.p.c., art. 782 k.p.c. oraz art. 786 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.